

25 Μαΐου, 1994

[ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ, Δ/στίς]

ΑΝΑΦΟΡΙΚΑ ΜΕ ΤΑ ΑΡΘΡΑ 20, 25, 28 ΚΑΙ 146
ΤΟΥ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ

ΜΙΧΑΗΛ ΦΡΕΙΔΕΡΙΚΟΣ ΚΑΙ ΑΛΛΟΙ,

Αιτητές,

v.

ΚΥΠΡΙΑΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ, ΜΕΣΩ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΥ ΠΑΙΔΕΙΑΣ,

Καθ' ων η αίτηση.

(Υπόθεση Αρ. 464/91)

Διοικητικό Δίκαιο — Γνωμοδότηση — “Απλή” γνωμοδότηση και “σύμφωνη” γνωμοδότηση — Αρνητική σύμφωνη γνωμοδότηση υποχρεώνει το αποφασίζον όργανο να εκδόσει πράξη αρνητική.

5 *Διοικητικό Δίκαιο — Εκτίμηση πραγματικών γεγονότων από τη διοίκηση — Ανήκει στη διακριτική εξουσία της διοίκησης — Εκφεύγει του δικαστικού ελέγχου εφόσον η διοίκηση δεν στηρίζεται σε εσφαλμένη ερμηνεία του Νόμου και των αρχών του διοικητικού δικαίου και εφόσον ασκεί ορθά τη διακριτική της εξουσία.*

10

Οι αιτητές προσέβαλαν με την προσφυγή τους την απόφαση των καθ' ων η αίτηση να απορρίψουν αίτημά τους για ίδρυση και λειτουργία σχολής τριτοβάθμιας εκπαίδευσης υπό την επωνυμία “Frederick Polytechnic University”.

15

Το Ανώτατο Δικαστήριο απορρίπτοντας την προσφυγή, αποφάσισε ότι:

20

(1) Στο Άρθρο 21(γ) του Περί Σχολών Τριτοβάθμιας Εκπαίδευσης Νόμου του 1987 (Ν.1/87) όπου ρυθμίζεται το θέμα χρήσης των λέξεων “Πανεπιστήμιο” και “Πολυτεχνείο” στην επωνυμία ιδιωτικής σχολής ο νόμος προνοεί όχι για απλή συμβουλή της Επιτροπής, αλλά απαιτεί την ύπαρξη σύμφωνης γνώμης Επιτροπής και Υπουργού ώστε να εγκριθεί η χρήση των πιο πάνω λέξεων στην επωνυμία

σχολής.

Σύμφωνα με τις αρχές του διοικητικού δικαίου η απλή γνωμοδότηση δεν δεσμεύει το έχον την αποφασιστική αρμοδιότητα όργανο, το οποίο μπορεί να αποφασίζει κατά άλλο τρόπο. Η σύμφωνη 5
γνωμοδότηση, αντίθετα, δεσμεύει το αποφασίζον όργανο υπό την έννοια ότι αυτό μπορεί είτε να εκδόσει την πράξη σύμφωνα με τη γνωμοδότηση είτε, εάν δεν την αποδέχεται, να μην εκδόσει την πράξη.

10
Στην υπό εξέταση περίπτωση η γνωμοδότηση της Συμβουλευτικής Επιτροπής ήταν αρνητική. Η αρνητική "σύμφωνος" γνώμη εμπνέει το αποφασίζον όργανο να εκδόσει θετική πράξη ή το υποχρεώνει να εκδόσει πράξη αρνητική.

15
Ενόψει των όσων αναφέρθησαν πιο πάνω, ο σχετικός ισχυρισμός των αιτητών ότι ο Υπουργός με την έγκρισή του προσυπέγραψε απλώς τις εισηγήσεις της Συμβουλευτικής Επιτροπής ενεργώντας δέσμιος προς αυτές, απορρίπτεται ως νομικά και ουσιαστικά αβάσιμος. 20

- (2) Είναι ο ισχυρισμός του δικηγόρου των αιτητών πως η Συμβουλευτική Επιτροπή δεν είχε καμιά εκ του Νόμου εξουσία να καθορίζει η ίδια θέματα πολιτικής τα οποία να παραπέμπει στη συνέχεια προς τον αρμόδιο Υπουργό για έγκριση. 25

Το Δικαστήριο έχει μελετήσει με προσοχή τα πρακτικά της 22ης και 24ης συνεδρίας της Συμβουλευτικής Επιτροπής, στα οποία γίνεται αναφορά σε "θέματα πολιτικής", δεν έχει όμως εντοπίσει σ' αυτά οτιδήποτε το οποίο να σχετίζεται είτε άμεσα είτε έμμεσα με την 30
απόφαση η οποία αποτέλεσε το αντικείμενο της παρούσας προσφυγής. Ούτε και ο δικηγόρος των αιτητών έχει υποδείξει τον τρόπο με τον οποίο οι υπό αναφορά "αποφάσεις πολιτικής" είχαν επιλωρηθεί στη διαμόρφωση ή είχαν επηρεάσει τη λήψη της επίδικης απόφασης. 35

Ο πιο πάνω ισχυρισμός παρέμεινε ατεκμηρίωτος και απορρίπτεται.

- (3) Εξίσου αβάσιμος κρίνεται και ο ισχυρισμός των αιτητών ότι το μέλος της Επιτροπής Δρ. Κουζάλης αναρμοδίως συνέταξε και παρουσίασε ενώπιον της Επιτροπής έκθεση για τη σχολή των αιτητών, η ενέργεια δε αυτή αποτελούσε ανάμειξη αναρμοδίου οργάνου στη λήψη της επίδικης απόφασης η οποία οδηγεί σε αεύρωση 40

Σύμφωνα με το Άρθρο 3(5) του Νόμου “η Συμβουλευτική Επιτροπή ρυθμίζει την ιδίαν αυτής διαδικασίαν ως και την διαδικασίαν οιασδήποτε υποεπιτροπής αυτής.”

- 5 Από το σύνολο των γεγονότων και στοιχείων που τέθηκαν ενώπιόν του το Δικαστήριο έχει ικανοποιηθεί ότι η Συμβουλευτική επιτροπή άσκησε τη διακριτική της εξουσία στα πλαίσια του Νόμου, διενήργησε ενδελεχή έρευνα και αιτιολόγησε με επάρκεια την απόφασή της.
- 10 Έχει επανειλημμένα νομολογηθεί πως η εκτίμηση ενός πραγματικού γεγονότος από τη διοίκηση, το οποίο δεν αποδεικνύεται αντικειμενικά αναληθές ή ανακριβές, είναι ουσιαστικά έξω από τα όρια του δικαστικού ελέγχου.
- 15 (4) Το Δικαστήριο δεν ελέγχει θέματα τεχνικής φύσεως που λήφθηκαν υπόψη από τη διοίκηση για την έκδοση μιας απόφασης, για το λόγο ότι η διοίκηση θεωρείται ο καλύτερος γνώστης και κριτής.
- 20 Έργο του Δικαστηρίου δεν είναι να υποκαταστήσει αλλά απλώς να ελέγξει την κρίση της διοίκησης και δεν επεμβαίνει ακυρωτικά εφόσον το αρμόδιο όργανο άσκησε ορθά τη διακριτική του εξουσία, συστάθιμισε τα ενώπιόν του γεγονότα και στοιχεία και η απόφασή του δεν στηρίχθηκε σε εσφαλμένη ερμηνεία του Νόμου και των αρχών του διοικητικού δικαίου.
- 25

Η προσφυγή απορρίπτεται χωρίς έξοδα.

30 *Αναφερόμενες υποθέσεις:*

Eraclidou and Another v. Compensation Officer (Ministry of Labour and Social Insurance) (1968) 3 C.L.R. 44,

35 *Stavrinou v. Republic (1986) 3 C.L.R. 1195,*

Republic v. Georghiades (1972) 3 C.L.R. 594,

40 *S.C. Johnson & Son Inc. v. Εφόρου Εμπορικών Σημάτων (1989) 3 Α.Α.Δ. 59.*

Προσφυγή.

Προσφυγή εναντίον της απόφασης των καθ' ων η αίτηση με την

οποία απορρίφθηκε δήλωση των αιτητών για ίδρυση και λειτουργία σχολής τριτοβάθμιας εκπαίδευση υπό την επωνυμία "Frederick Polytechnic University."

Α. Σ. Αγγελίδης, για τους Αιτητές.

5

Ε. Λοϊζίδου, Δικηγόρος της Δημοκρατίας Α', για τους Καθ' ων η αίτηση.

Cur. adv. vult. 10

ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ, Δ.: Με την προσφυγή αυτή οι αιτητές προσβάλλουν την απόφαση του καθ' ου η αίτηση να απορρίψει τη Δήλωσή τους για ίδρυση και λειτουργία σχολής τριτοβάθμιας εκπαίδευσης υπό την επωνυμία "Frederick Polytechnic University".

15

Οι αιτητές είναι ιδιοκτήτες σχολής τριτοβάθμιας εκπαίδευσης γνωστής ως "Frederick Polytechnic".

Την 1/9/1987 τέθηκε σε εφαρμογή ο περί Σχολών Τριτοβάθμιας Εκπαίδευσης Νόμος του 1987, Ν. 1/87, ο οποίος ρυθμίζει θέματα που αφορούν στην ίδρυση, έλεγχο και λειτουργία των σχολών τριτοβάθμιας εκπαίδευσης.

20

Σύμφωνα με το άρθρο 14(1) του Νόμου ουδεμία ιδιωτική σχολή μπορεί να ιδρυθεί και να λειτουργήσει στη Δημοκρατία, παρό μόνο σύμφωνα με τις διατάξεις του Νόμου αυτού.

25

Το άρθρο 21 του Νόμου ρητά απαγορεύει τη χρήση των λέξεων "Πανεπιστήμιο" ή "Πολυτεχνείο" στην επωνυμία των ιδιωτικών σχολών τριτοβάθμιας εκπαίδευσης, χωρίς την προηγούμενη έγκριση του Υπουργού που λαμβάνεται μετά από σύμφωνη γνώμη της Συμβουλευτικής Επιτροπής.

30

Οι αιτητές υπέβαλαν την προβλεπόμενη από το άρθρο 36(1) του Νόμου δήλωση εγγραφής από το 1987. Ο Διευθυντής Ανώτερης και Ανώτατης Εκπαίδευσης του Υπουργείου Παιδείας παρέτειψε τους αιτητές στο άρθρο 21 του Νόμου καλώντας τους να συμμορφωθούν προς τις σχετικές πρόνοιες όσον αφορά τη χρήση των λέξεων Πανεπιστήμιο και Πολυτεχνείο στην επωνυμία της Σχολής τους. Οι αιτητές με την υπ' αριθμό 499/88 προσφυγή τους (*Φρειδερίκος κ.ά. ν. Δημοκρατίας* (1990) 3 Α.Α.Δ. 1451) προσέβαλαν το περιεχόμενο της πιο πάνω επιστολής. Η προσφυγή των αιτητών απερρίφθη με απόφαση του Ανωτάτου Δικαστηρίου ημερομηνίας 26/4/1990, για το λό-

40

γο ότι δεν εστρέφето εναντίον εκτελεστής διοικητικής πράξης.

5 Την 1/2/1991 ο Διευθυντής της Σχολής, αιτητής 1, υπέβαλε Αναθεωρημένη Δήλωση για εγγραφή της Σχολής υπό την επωνυμία “Frederick Polytechnic University”. (Παράρτημα 1 στην ένσταση)

10 Στις συνεδριάσεις της Συμβουλευτικής Επιτροπής ημερομηνίας 20/2/1991 (Παράρτημα 2) και 28/2/1991 (Παράρτημα 3), παρουσιάστηκε Εκθεση την οποία ετοίμασε ο οικείος λειτουργός και μέλος της Συμβουλευτικής Επιτροπής Δρ. Κουζάλης αναφορικά με το πιο πάνω θέμα. Στη συνεδρίασή της ημερομηνίας 7/3/1991 (Παράρτημα 4) η Επιτροπή αποφάσισε ότι για να καταλήξει σε τελικό συμπέρασμα αναφορικά με το θέμα, θα έπρεπε να έχει στη διάθεσή της τις σχετικές εκθέσεις των ειδικών επιτροπών που συστάθηκαν για τη διερεύνηση του θέματος και την υποβολή πορίσματος.

20 Στη συνεδρίαση της Επιτροπής ημερομηνίας 14/3/1991 (Παράρτημα 7) συζητήθηκαν οι εκθέσεις που ετοίμασαν οι Τεχνικές Επιτροπές όσον αφορά τη βιβλιοθήκη, τα εργαστήρια και τον εξοπλισμό της Σχολής. Κλήθηκε επίσης ο Διευθυντής της Σχολής, προς τον οποίο έγιναν γνωστοί οι λόγοι της κατ’ αρχήν απόρριψης του αιτήματός του και η πρόθεση της Επιτροπής να εισηγηθεί την απόρριψη στον αρμόδιο Υπουργό.

25 Στην 28η συνεδρίαση, ημερομηνίας 27/3/1991, μελετήθηκε το περιεχόμενο επιστολής του Διευθυντή προς τον Πρόεδρο της Επιτροπής. Ακολούθησε διεξοδική μελέτη της Εκθεσης του αρμόδιου λειτουργού και των Εκθέσεων των Τεχνικών Επιτροπών για τη βιβλιοθήκη, τα εργαστήρια και τον εξοπλισμό της Σχολής. Τέλος η
30 Επιτροπή αποφάσισε να εισηγηθεί στον Υπουργό την απόρριψη της Δήλωσης για εγγραφή της Σχολής με την επωνυμία “Frederick Polytechnic University”, για τους λόγους που παρέθεσε στο σχετικό πρακτικό.

35 Στις 3/5/1991 ο Διευθυντής Ανώτερης και Ανώτατης Εκπαίδευσης του Υπουργείου Παιδείας απέστειλε στον αιτητή 1 την ακόλουθη επιστολή, η οποία αποτέλεσε και το αντικείμενο της παρούσης προσφυγής:

40 “Έχω οδηγίες να σας πληροφορήσω ότι αποφασίσθηκε αρμόδιως να μη γίνει αποδεκτή η Δήλωση που έχετε υποβάλει για ίδρυση και λειτουργία σχολής τριτοβάθμιας εκπαίδευσης με την επωνυμία FREDERICK POLYTECHNIC UNIVERSITY για τον ακόλουθο λόγο:

Ο Υπουργός Παιδείας, με τη σύμφωνο γνώμη της Συμβουλευτικής Επιτροπής, δεν ικανοποιείται, με βάση τα καθορισμένα κριτήρια (άρθρο 21 του Νόμου 1/87), ότι ο βαθμός και η ποιότητα της παρεχόμενης παιδείας είναι πανεπιστημιακού ή πολυτεχνικού επιπέδου διότι:

5

Όπως αναφέρετε στα στοιχεία που έχετε υποβάλει η διάρκεια σπουδών μερικών από τους κλάδους, των οποίων ζητάτε την εγγραφή, είναι μικρότερη από 3 χρόνια και τα προσόντα στα οποία απολήγουν οι κλάδοι αυτοί δεν είναι πανεπιστημιακού ή πολυτεχνικού επιπέδου.

10

Ο βαθμός και η ποιότητα της παρεχόμενης εκπαίδευσης στους υπόλοιπους κλάδους δεν είναι πανεπιστημιακού ή πολυτεχνικού επιπέδου με βάση τα κριτήρια που καθορίζει ο Νόμος και ειδικότερα:

15

Τα προσόντα του διδακτικού προσωπικού.

Τους όρους υπηρεσίας του διδακτικού προσωπικού.

Τη Βιβλιοθήκη της σχολής.

20

Τα εργαστήρια και τον εξοπλισμό της σχολής.”

Σύμφωνα με τις μεταβατικές διατάξεις του άρθρου 36(1), ιδιωτικές σχολές οι οποίες βρίσκονταν ήδη σε λειτουργία υποχρεούνται να υποβάλουν την προβλεπόμενη από το άρθρο 14 του Μέρους IV του Νόμου Δήλωση εντός τριών ετών από την ημερομηνία ενάρξεως της ισχύος του Νόμου.

25

Συμμορφούμενοι προς τις νομοθετικές πρόνοιες οι αιτητές υπέβαλαν την προβλεπόμενη Δήλωση, ενεργοποιώντας τις σχετικές διαδικασίες για εξέτασή της.

30

Η Συμβουλευτική Επιτροπή Τριτοβάθμιας Εκπαίδευσης, η ίδρυση της οποίας καθορίζεται από το άρθρο 3 του Νόμου, έχει εξουσία, με βάση το άρθρο 4, να συμβουλεύει τον Υπουργό επί παντός θέματος αφορώντος εις την τριτοβάθμια εκπαίδευση.

35

Στο άρθρο 21(γ), όπου ρυθμίζεται το θέμα χρήσης των λέξεων “Πανεπιστήμιο” και “Πολυτεχνείο” στην επωνυμία ιδιωτικής σχολής ο νόμος προνοεί όχι για απλή συμβουλή της Επιτροπής, αλλά απαιτεί την ύπαρξη σύμφωνης γνώμης Επιτροπής και Υπουργού ώστε να εγκριθεί η χρήση των πιο πάνω λέξεων στην επωνυμία σχολής.

40

Σύμφωνα με τις αρχές του διοικητικού δικαίου η απλή γνωμοδότηση δεν δεσμεύει το έχον την αποφασιστική αρμοδιότητα όργανο, το οποίο μπορεί να αποφασίζει κατά άλλο τρόπο. Η σύμφωνη γνωμοδότηση, αντίθετα, δεσμεύει το αποφασίζον όργανο υπό την έννοια
5 ότι αυτό μπορεί είτε να εκδόσει την πράξη σύμφωνα με τη γνωμοδότηση είτε, εάν δεν την αποδέχεται, να μην εκδόσει την πράξη.

Στην υπό εξέταση περίπτωση η γνωμοδότηση της Συμβουλευτικής Επιτροπής ήταν αρνητική. Η αρνητική “σύμφωνος” γνώμη
10 εμποδίζει το αποφασίζον όργανο να εκδόσει θετική πράξη ή το υποχρεώνει να εκδόσει πράξη αρνητική. (Βλέπε Σπηλιωτόπουλος, “Εγχειρίδιον Διοικητικού Δικαίου”, 1978, σελ. 136-138.)

Οι σχετικές εισηγήσεις της Συμβουλευτικής Επιτροπής υποβλήθηκαν στον αρμόδιο Υπουργό για έγκριση και εγκρίθηκαν από αυτόν στις 4/4/1991, όπως φαίνεται από το Σημείωμα 19 του φακέλου, αντίγραφο του οποίου κατατέθηκε στο Δικαστήριο ως Παράρτημα
15 12 στη γραπτή αγόρευση των καθ’ων η αίτηση.

Ενόψει των όσων αναφέρθηκαν πιο πάνω, ο σχετικός ισχυρισμός των αιτητών ότι ο Υπουργός με την έγκρισή του προσυπέγραψε απλώς τις εισηγήσεις της Συμβουλευτικής Επιτροπής ενεργώντας δέσμιος προς αυτές, απορρίπτεται ως νομικά και ουσιαστικά
20 αβάσιμος.

Είναι ο ισχυρισμός του δικηγόρου των αιτητών πως η Συμβουλευτική Επιτροπή δεν είχε καμιά εκ του νόμου εξουσία να καθορίζει η ίδια θέματα πολιτικής τα οποία να παραπέμπει στη συνέχεια προς τον αρμόδιο Υπουργό για έγκριση.
25

Έχω μελετήσει με προσοχή τα πρακτικά της 22ης και 24ης συνεδρίας της Συμβουλευτικής Επιτροπής, στα οποία γίνεται αναφορά σε “θέματα πολιτικής”, δεν έχω όμως εντοπίσει σ’ αυτά οτιδήποτε το οποίο να σχετίζεται είτε άμεσα είτε έμμεσα με την απόφαση η
30 οποία αποτέλεσε το αντικείμενο της παρούσας προσφυγής. Ούτε και ο δικηγόρος των αιτητών έχει υποδείξει τον τρόπο με τον οποίο οι υπό αναφορά “αποφάσεις πολιτικής” είχαν επιφλοχωρήσει στη διαμόρφωση ή είχαν επηρεάσει τη λήψη της επίδικης απόφασης.

Ο πιο πάνω ισχυρισμός παρέμεινε ατεκμηρίωτος και απορρίπτεται.
40

Εξίσου αβάσιμος κρίνεται και ο ισχυρισμός των αιτητών ότι το μέλος της Επιτροπής Δρ. Κουζάλης αναρμοδίως συνέταξε και πα-

ρουσίασε ενώπιον της Επιτροπής έκθεση για τη σχολή των αιτητών, η ενέργεια δε αυτή αποτελούσε ανάμειξη αναρμοδίου οργάνου στη λήψη της επίδικης απόφασης η οποία οδηγεί σε ακύρωση.

Σύμφωνα με το άρθρο 3(5) του Νόμου “η Συμβουλευτική Επιτροπή ρυθμίζει την ιδίαν αυτής διαδικασίαν ως και την διαδικασίαν οιασδήποτε υπεπιτροπής αυτής.” Επίσης, σύμφωνα με το άρθρο 19(2) του Νόμου, 5

“Η Συμβουλευτική Επιτροπή δύναται, προ της υποβολής της εισηγήσεώς της, να ζητήσει παρά του ιδιοκτήτου της σχολής ή παρ’ οιοδήποτε άλλου προσώπου οιαδήποτε στοιχεία, πληροφορίας ή διευκρινίσεις αναφορικώς προς την σκοπούμενη ίδρυσιν και λειτουργίαν οίας ήθελε θεωρήσει αναγκαίας.” 10

Στα πλαίσια της διεξαγωγής έρευνας η Συμβουλευτική Επιτροπή βασιζόμενη στα κριτήρια αξιολόγησης που καθορίστηκαν από το άρθρο 21(γ) του Νόμου, διόρισε ειδικές επιτροπές οι οποίες επισκέφθηκαν τη Σχολή και διενήργησαν επιτόπια έρευνα στη βιβλιοθήκη, τα εργαστήρια και τον εξοπλισμό της. 15 20

Στην εμπειριστατωμένη Εισηγητική Έκθεση που υποβλήθηκε για το επίπεδο οργάνωσης και λειτουργίας της βιβλιοθήκης και που κατατέθηκε στο Δικαστήριο ως Παράρτημα 5 στην ένσταση, αναφέρθηκαν συμπερασματικά τα ακόλουθα: 25

“Όλα τα στοιχεία που εξετάστηκαν στις πιο πάνω παραγράφους έχουν καταδείξει ότι το επίπεδο οργάνωσης και λειτουργίας της βιβλιοθήκης της Σχολής είναι κατώτερο από το αναμενόμενο σε μια αντίστοιχη ακαδημαϊκή βιβλιοθήκη.” 30

Η επιτόπια επίσης έρευνα της Τεχνικής Επιτροπής, η οποία συστάθηκε αρμοδίως για τη μελέτη του εργαστηριακού εξοπλισμού της Σχολής, οδήγησε στα ακόλουθα συμπεράσματα (βλέπε Παράρτημα 6): 35

- “1. Εργαστήριο Φυσικής δεν υπάρχει στη σχολή.
2. Το εργαστήριο της Χημείας διαθέτει εξοπλισμό κατώτερο από εκείνο ενός Λυκείου Μέσης Δημόσιας Εκπαίδευσης 40
3. Το εργαστήριο των Ηλεκτρονικών Υπολογιστών διαθέτει επαρκή εξοπλισμό για να υποστηρίξει κλάδους σε επίπεδο HND και B.Sc.

4. Το εργαστήριο της Ηλεκτρολογίας - Ηλεκτρονικής είναι επαρκές για επίπεδο HND μόνο, αν και η διάταξη των οργάνων και η γενική κατάσταση του εργαστηρίου δείχνουν ότι δε χρησιμοποιείται τακτικά.
- 5
5. Το εργαστήριο της Μηχανολογίας διαθέτει κάποιο εξοπλισμό κατάλληλο μόνο για πειραματικές επιδείξεις σε επίπεδο HND. Ο εξοπλισμός αυτός δεν είναι ικανοποιητικός για άσκηση στα επίπεδα HND και B.Sc.
- 10
6. Το εργαστήριο της Πολιτικής Μηχανικής έχει ουσιαστικές ελλείψεις που δεν επιτρέπουν την κάλυψη των επιπέδων HND και B.Sc. Για τα μαθήματα των Υλικών έχει εξασφαλιστεί πρόσφατα καινούργιος εξοπλισμός, που όμως δεν μπορεί να καλύψει όλο το φάσμα των μαθημάτων σε επίπεδα HND και B.Sc.
- 15

Η σχολή χρησιμοποιεί τα εργαστήρια Earthmetric που ανήκουν σε ιδιώτη και εξυπηρετούν τη βιομηχανία. Τα εργαστήρια αυτά είναι μακριά από τη σχολή. Ο χώρος των εργαστηρίων δεν επιτρέπει ενδελεχή πειραματισμό φοιτητών.

20

Η γενική εκτίμηση των μελών της επιτροπής είναι ότι ο εργαστηριακός εξοπλισμός της σχολής δε δικαιολογεί ισχυρισμό ότι η Σχολή προσφέρει εκπαίδευση Πανεπιστημιακού Επιπέδου.”

25

Επίσης, στο πρακτικό της συνεδρίασής της ημερομηνίας 7/3/1991, η Συμβουλευτική Επιτροπή ανέφερε ότι προέβη, μεταξύ άλλων, και στις ακόλουθες διαπιστώσεις:

30

- “6. Μέλη του διδακτικού προσωπικού που κατέχουν μόνο πρώτο πανεπιστημιακό πτυχίο διδάσκουν σε κλάδους που οδηγούν στην απόκτηση BA/BSc.
- 35
7. Ένα μέλος του διδακτικού προσωπικού διδάσκει Αγγλικά χωρίς να έχει τα απαιτούμενα προσόντα. Άλλο μέλος του διδακτικού προσωπικού διδάσκει μάθημα για το οποίο δεν έχει ειδικότητα.
- 40
8. Μέλη του διδακτικού προσωπικού διδάσκουν μέχρι και 22 περιόδους τη βδομάδα.
9. Δεν έχουν υποβληθεί στο Υπουργείο τα συμβόλαια του δι-

δακτικού προσωπικού της σχολής.

10. Με τα υποβληθέντα στοιχεία η Συμβουλευτική δεν μπορεί ν' αποφανθεί για την οικονομική βιωσιμότητα της σχολής."

5

Από το σύνολο των γεγονότων και στοιχείων που τέθηκαν ενώπιόν μου έχω ικανοποιηθεί ότι η Συμβουλευτική Επιτροπή άσκησε τη διακριτική της εξουσία στα πλαίσια του νόμου, διενήργησε ενδελεχή έρευνα και αιτιολόγησε με επάρκεια την απόφασή της.

10

Έχει επανειλημμένα νομολογηθεί πως η εκτίμηση ενός πραγματικού γεγονότος από τη διοίκηση, το οποίο δεν αποδεικνύεται αντικειμενικά αναληθές ή ανακριβές, είναι ουσιαστικά έξω από τα όρια του δικαστικού ελέγχου. Σχετικά με το ανέλεγκτο της ουσιαστικής κρίσης της διοίκησης, στο Ευρετήριο των Αποφάσεων του Συμβουλίου της Επικρατείας (1961-1963), απαριθμούνται οι ακόλουθοι κανόνες:

15

"22. Απορριπτός ως απαράδεκτος τυγχάνει λόγος ακυρώσεως πλήτων την ορθότητα της αναγομένης εις εκτίμησιν πραγμάτων κρίσεως της Διοικήσεως, 80, 81, 362/61, 339, 930, 953, 1412, 1720-2, 1778/62, 7, 165, 443, 1659, 1861/63

20

23. ... ή αμφισβητών την ουσιαστικήν κρίσιν αυτής· 1480, 2157/61, 1112, 1664, 1778/62, 1659, 2206/63

25

24. ... εφ' όσον δεν αποδεικνύεται αυτή ως προϊόν πλάνης περί τα πράγματα· 894, 1112, 1412, 2168/62, 1861/63

25. ... ή υπερβάσεως των ακραίων ορίων της διακριτικής εξουσίας της Διοικήσεως· 16, 2157/61, 1412/62

30

26. ... ως επί εκτιμήσεως εγγράφων, ήτις ανάγεται εις την διακριτικήν εξουσίαν της Διοικήσεως· 899, 900/61, 2044/62

35

27. Λόγος ακυρώσεως περί ανεπαρκείας και πλάνης της αιτιολογίας, της προσβαλλομένης πράξεως, πλήτων την πραγματικήν εκτίμησιν, ήν ενήργησεν η Διοίκησης χωρίς να υπερβή τα ακραία όρια της διακριτικής αυτής εξουσίας, τυγχάνει απορριπτός ως απαράδεκτος· 1777/61, 1417/62

40

27 α. Δεν ανήκει εις το Σ.Ε. ο έλεγχος κατ' ουσίαν του σκοπού του νόμου, εφ' όσον ούτος δεν αντίκειται εις συνταγματικήν τινα διάταξιν· 953/61

28. Ο τρόπος ρυθμίσεως των θεμάτων κατά νομοθετικήν εξουσιοδότησιν, εφ' όσον δεν εξέρχεται των υπ' αυτής τιθεμένων ορίων, δεν υπόκειται εις τον ακυρωτικόν έλεγχον του Σ.τ.Ε., ως αποκείμενος εις την ουσιαστικήν κρίσιν του αρμοδίου διά την θέσπισιν των νομικών κανόνων οργάνου· 1649/61”

Έχει επίσης νομολογηθεί πως το Δικαστήριον δεν ελέγχει θέματα τεχνικής φύσεως που λήφθηκαν υπόψη από τη διοίκηση για την έκδοση μιας απόφασης, για το λόγο ότι η διοίκηση θεωρείται ο καλύτερος γνώστης και κριτής. [Βλέπε *Antigoni G. Eraclidou and Another v. Compensation Officer (Ministry of Labour and Social Insurance)* (1968) 3 C.L.R. 44, σελ. 54, *Stavrinou v. Republic* (1986) 3 C.L.R. 1195, Πορίσματα Νομολογίας του Συμβουλίου της Επικρατείας 1929-1959, σελ. 227, Κυριακοπούλου “Ελληνικόν Διοικητικών Δίκαιον”, 4η Έκδοση, Τόμος Γ, σελ. 376].

Έργο του Δικαστηρίου δεν είναι να υποκαταστήσει αλλά απλώς να ελέγξει την κρίση της διοίκησης και δεν επεμβαίνει ακυρωτικά εφόσον το αρμόδιο όργανο άσκησε ορθά τη διακριτική του εξουσία, συστάθισε τα ενώπιόν του γεγονότα και στοιχεία και η απόφασή του δεν στηρίχθηκε σε εσφαλμένη ερμηνεία του νόμου και των αρχών του διοικητικού δικαίου. [Βλέπε *R. v. Georghiades* (1972) 3 C.L.R. 594, 692-695 και *S.C. Johnson & Son Inc. v. Εφόρου Εμπορικών Σημάτων* (1989) 3 Α.Α.Δ. 59].

Η προβαλλόμενη απόφαση ήταν εύλογα επιτρεπτή για τη διοίκηση και στα πλαίσια των εξουσιών της.

Η προσφυγή απορρίπτεται και η επίδικη απόφαση επικυρώνεται.

Δεν εκδίδεται διάταγμα ως προς τα έξοδα.

Η προσφυγή απορρίπτεται χωρίς έξοδα.